

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van Richtlijn 2008/99/EG

(COM(2021) 851 *final* — 2021/0422 (COD))

(2022/C 290/23)

Rapporteur: **Arnaud SCHWARTZ**

Corapporteur: **Ozlem YILDIRIM**

Raadpleging	Europese Commissie, 2.5.2022
Rechtsgrondslag	Artikel 83, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling	Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Milieu
Goedkeuring door de afdeling	8.3.2022
Goedkeuring door de voltallige vergadering	23.3.2022
Zitting nr.	568
Stemuitslag	
(voor/tegen/onthoudingen)	215/3/6

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) is ingenomen met het Commissievoorstel voor een herziening van de richtlijn inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van Richtlijn 2008/99/EG (richtlijn milieucriminaliteit), waarmee de Commissie de belangrijkste tekortkomingen van de huidige richtlijn wil rechtzetten en de toename van het aantal milieudelicten in Europa wil aanpakken.

1.2. Het EESC wijst erop dat het toepassingsgebied nog steeds wordt bepaald aan de hand van een lijst van delicten en dat het in het voorstel ontbreekt aan een definitie van onafhankelijke algemene inbreuken die het milieu schaden of in gevaar brengen. De lijst van delicten moet worden uitgebreid tot zo veel mogelijk soorten misdrijven, om te vermijden dat de richtlijn milieucriminaliteit kort na de inwerkingtreding ervan opnieuw zou moeten worden herzien en dat bepaalde milieugerelateerde criminele activiteiten onbestraft zouden blijven.

1.3. De tenuitvoerlegging van het milieustrafrecht in Europa moet dringend worden verbeterd en een richtlijn milieucriminaliteit met duidelijkere bepalingen zou daartoe bijdragen. De voorgestelde elementen waarmee rekening zou moeten worden gehouden bij het bepalen of er sprake is van aanzienlijke schade, zijn in de ogen van het EESC onbevredigend. Het wijst erop dat wellicht verdere richtsnoeren nodig zijn en dat een op zichzelf staande definitie van "aanzienlijke schade" meer duidelijkheid zou scheppen.

1.4. Het is een goede zaak dat in de overwegingen wordt verwezen naar ecocide, maar het EESC is van mening dat deze term ook in het dispositief van de richtlijn moet worden opgenomen.

1.5. Het EESC staat achter de invoering van minimumnormen voor de vaststelling van maximumsancties tegen particulieren en rechtspersonen. Wel is het EESC van mening dat er pas echt sprake kan zijn van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties als de niveaus ervan aanzienlijk worden verhoogd.

1.6. Het EESC verzoekt de Commissie na te gaan of de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie kan worden uitgebreid tot milieudelicten, dit met het oog op de oprichting van een Groen Europees Openbaar Ministerie, dat mee de strijd zou kunnen aangaan tegen milieudelicten waarbij er sprake is van banden met de georganiseerde misdaad.

1.7. Het EESC beklemtoont dat de handhavingketen moet worden versterkt en dat de tenuitvoerlegging van het Europees milieustrafrecht moet worden verbeterd. Het herhaalt zijn aanbeveling aan de lidstaten uit informatief rapport NAT/767, "Evaluatie van de richtlijn milieucriminaliteit" ⁽¹⁾, om gespecialiseerde politiediensten in het leven te roepen en openbare aanklagers, rechters en rechtbanken aan te stellen die zich bezighouden met milieucriminaliteit. Het EESC is van mening dat de richtlijn milieucriminaliteit alleen vruchten zal afwerpen als zij gepaard gaat met toereikende middelen en opleiding op het niveau van de lidstaten.

⁽¹⁾ NAT/767 — Evaluatie van de richtlijn milieucriminaliteit (informatief rapport).

2. Achtergrond

2.1. Milieudelicten vormen wereldwijd de op drie na meest winstgevende categorie strafbare feiten en zijn volgens gegevens van Eurojust bezig aan een opmars in de Europese Unie ⁽²⁾. Hoewel het aantal grensoverschrijdende veroordelingen voor milieudelicten niet wezenlijk is toegenomen, is het percentage in Europa gepleegde milieudelicten wel gestegen.

2.2. De Europese Commissie heeft op 15 december 2021 een voorstel gepubliceerd voor de herziening en vervanging van Richtlijn 2008/99/EG inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

2.3. Doel van de richtlijn is gemeenschappelijke minimumvoorschriften voor de strafbaarstelling van milieucriminaliteit vast te leggen en de tekortkomingen van de huidige Richtlijn 2008/99/EG aan te pakken.

2.4. In 2020 heeft de Commissie een evaluatie van Richtlijn 2008/99/EG gepubliceerd ⁽³⁾, waarin zij de vinger legt op een aantal belangrijke tekortkomingen die onder meer betrekking hebben op de handhaving in de praktijk, het beperkte toepassingsgebied, de definitie van delicten, de hoogte van de sancties, de vage juridische terminologie, het gebrek aan grensoverschrijdende samenwerking en de aansprakelijkheidsregeling voor rechtspersonen.

2.5. De voorgestelde richtlijn heeft tot doel de doeltreffendheid van onderzoek en vervolging te verbeteren door het toepassingsgebied te actualiseren en vage termen in de definities van milieucriminaliteit te verduidelijken of te schrappen. Ook wil de Commissie voor doeltreffende, afschrikkende en evenredige soorten en niveaus van sancties voor milieucriminaliteit zorgen, grensoverschrijdend onderzoek en grensoverschrijdende vervolging bevorderen, de besluitvorming inzake milieucriminaliteit grondiger onderbouwen door betere verzameling en verspreiding van statistische gegevens, en de operationele doeltreffendheid van de nationale handhavingketens verbeteren om onderzoek, vervolging en sancties te bevorderen.

2.6. Het voorstel is gebaseerd op artikel 83, lid 2, VWEU, waarmee beter de link wordt gelegd met de grensoverschrijdende aard van milieucriminaliteit en waaraan de EU de bevoegdheid ontleent om minimumvoorschriften vast te stellen met betrekking tot de bepaling van strafbare feiten en sancties; dit gold niet voor de vorige rechtsgrondslag uit de periode vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon.

2.7. Het voorstel is dan ook gericht op de harmonisatie van het gebruik van het strafrecht als laatste redmiddel om de naleving van het volledige EU-acquis op het gebied van milieuwetgeving, met inbegrip van de Europese Green Deal, af te dwingen, met oog voor de EU-doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling, de verbetering van de kwaliteit van het milieu en de naleving van het beginsel dat de vervuiler betaalt.

3. Algemene opmerkingen

3.1. Het EESC is ingenomen met het Commissievoorstel voor de herziening en vervanging van Richtlijn 2008/99/EG inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht, waarmee de Commissie de belangrijkste tekortkomingen van de huidige richtlijn wil rechtzetten en de toename van het aantal milieudelicten in Europa wil aanpakken.

3.2. De Europese Unie speelt internationaal een voortrekkersrol in de strijd tegen de wereldwijde klimaatverandering en de bescherming van het milieu. Het EESC is van mening dat de bestrijding van (georganiseerde) milieucriminaliteit op Europees niveau een cruciaal aspect is van deze leidersrol en benadrukt dat de samenwerking met de buurlanden van de EU en andere derde landen moet worden opgevoerd.

3.3. Het EESC gelooft dat deze herziening de aanpak van de toename van de (georganiseerde) milieucriminaliteit in Europa vooruit zal helpen. Het is ingenomen met het besluit om de disfunctionele oude richtlijn milieucriminaliteit niet te wijzigen maar volledig te vervangen.

3.4. De tenuitvoerlegging van het milieustrafrecht in Europa moet dringend worden verbeterd en een richtlijn milieucriminaliteit met duidelijkere bepalingen zal daartoe bijdragen. Voorts is het EESC ten eerste ingenomen met de concrete verplichtingen met betrekking tot de uitvoering van nationale strategieën, de verslagleggingsverplichtingen en de minimumvereisten inzake middelen, opleiding en onderzoeksinstrumenten.

3.5. Ook kan het EESC zich vinden in de voorgestelde uitbreiding van het toepassingsgebied van de richtlijn milieucriminaliteit. Met de voorgestelde herziene definitie van het begrip "onwettig" worden heel wat dubbelzinnigheden weggenomen en dankzij de aanzienlijke uitbreiding van de lijst delicten zal het milieu-acquis veel beter beschermd kunnen worden.

⁽²⁾ Report on Eurojust's Casework on Environmental Crime — januari 2021.

⁽³⁾ SWD(2020) 259 final van 28 oktober 2020.

3.6. Het ontbreekt in het voorstel aan een definitie van onafhankelijke algemene inbreuken die het milieu schaden of in gevaar brengen. Het toepassingsgebied van de richtlijn milieucriminaliteit wordt weliswaar aanzienlijk uitgebreid, maar blijft gekoppeld aan dat van verschillende andere rechtsgebieden en aan secundaire EU-wetgeving, waardoor de richtlijn onder meer afhankelijk wordt van het bestuursrecht en niet toekomstbestendig is. Om de voorgestelde exclusieve lijst van delicten te kunnen bijwerken zullen in de toekomst wellicht wetgevingsprocedures in werking moeten worden gesteld.

3.7. Het is een goede zaak dat in de overwegingen wordt verwezen naar ecocide, maar het EESC is van mening dat dit begrip ook in het dispositief van de richtlijn moet worden opgenomen. Voorts benadrukt het dat alle verwijzingen naar ecocide in overeenstemming moeten zijn met de formulering die het panel van onafhankelijke deskundigen voor de wettelijke definitie van ecocide in juni 2021 heeft voorgesteld⁽⁴⁾. Het EESC pleit ervoor dat met ecocide wordt verwezen naar onwettige of opzettelijke handelingen die worden begaan in het volle besef dat er een aanzienlijke kans bestaat dat deze handelingen het milieu ernstige en grootschalige of langdurige schade toebrengen. Het zou graag zien dat in de overwegingen wordt verwezen naar gewapende conflicten, aangezien deze in bijna alle gevallen onder de definitie van ecocide vallen. Het valt dan ook te betreuren dat geen van de voorgestelde maatregelen of aangehaalde uitspraken op deze gevallen van toepassing zijn.

3.8. In zijn informatief rapport NAT/767, "Evaluatie van de richtlijn milieucriminaliteit", heeft het EESC een aantal aanbevelingen voor de herziening van de richtlijn geformuleerd. Nu de Commissie een nieuw voorstel heeft uitgebracht, wil het EESC er nogmaals op wijzen dat de herziening van de richtlijn milieucriminaliteit moet worden aangegrepen om het in het gevaar brengen van het milieu algemeen strafbaar te stellen, een permanente dialoog tussen overheidsinstanties en maatschappelijke organisaties tot stand te brengen en het toepassingsgebied van het milieustrafrecht uit te breiden tot cybercriminaliteit op milieugebied.

3.9. Uit diverse onderzoeken is gebleken dat milieudelicten steeds vaker gelinkt zijn aan corruptie of fungeren als basisdelict dat het witwassen van geld mogelijk maakt. Nu er meer middelen uit de EU-begroting naar de groene transitie gaan, vergroot ook het risico dat het gebruik ervan tot dergelijk crimineel gedrag leidt. Afvalbeheer behoort tot de meest risicovolle sectoren, maar er kan ook sprake zijn van corruptie, witwaspraktijken en fraude in vele andere sectoren die van invloed zijn op milieubescherming. Het is een goede zaak dat deze risico's in de overwegingen zijn opgenomen, maar er moeten meer middelen worden uitgetrokken voor het opsporen en onderzoeken van dergelijke delicten, alsook voor de opleiding van rechtshandhavers en de toegang van maatschappelijke organisaties en journalisten tot informatie die dergelijk gedrag kan onthullen.

3.10. In zijn informatief rapport NAT/824, "Milieubescherming als voorwaarde voor eerbiediging van de grondrechten"⁽⁵⁾, roept het EESC de EU met klem op zo snel mogelijk voorstellen voor een richtlijn inzake duurzame corporate governance en voor een Europese anti-SLAPP-wet (Strategic Lawsuits Against Public Participation) in te dienen, teneinde milieuactivisten, journalisten en klokkenluiders te beschermen. Het herhaalt hier deze aanbevelingen en is ingenomen met de bepaling inzake de bescherming van personen die milieudelicten melden of medewerking verlenen aan het onderzoek.

3.11. Het EESC verwelkomt de harmonisatie van minimumnormen voor straffen en sancties, de uitbreiding van de definitie van strafbare gedragingen tot ernstige nalatigheid en gevaarsdelicten, de opname van verzwarende en verzachtende omstandigheden en de verwijzing naar bijkomende straffen en sancties.

3.12. Het EESC steunt de oproep van het Parlement in zijn verslag 2020/2027 (INI) om bedrijven aansprakelijk te stellen voor milieuschade en verzoekt de Commissie na te gaan of de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie kan worden uitgebreid tot milieudelicten, dit met het oog op de oprichting van een Groen Europees Openbaar Ministerie, dat mee de strijd zou kunnen aangaan tegen milieudelicten waarbij er sprake is van banden met de georganiseerde misdaad. Voorts zou de Commissie moeten bekijken of het mogelijk is het mandaat van het Europees Bureau voor fraudebestrijding uit te breiden tot administratieve onderzoeken naar milieudelicten.

4. Specifieke opmerkingen

4.1. Straffen en sancties

4.1.1. Het EESC staat achter de invoering van minimumnormen voor de vaststelling van maximumsancties tegen particulieren en rechtspersonen. Daarnaast is het een goede zaak dat de Commissie erkent dat het mogelijk moet zijn zowel administratieve als strafrechtelijke boeten op te leggen alsook gebruik te maken van bevrozing en inbeslagname, met

⁽⁴⁾ Stop Ecocide Foundation, juni 2021, Independent Expert Panel for the Legal Definition of Ecocide, Commentary and Core Text.

⁽⁵⁾ NAT/824 — Milieubescherming als voorwaarde voor eerbiediging van de grondrechten (informatief rapport).

inachtneming van het basisbeginsel dat niemand tweemaal voor hetzelfde delict kan worden vervolgd. Wel is het EESC van mening dat er pas echt sprake kan zijn van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties als de niveaus ervan aanzienlijk worden verhoogd. Door inbreuken op het milieurecht minder zwaar te bestraffen dan inbreuken op andere gebieden van het EU-recht, zoals het mededingingsrecht, wordt het verkeerde signaal gegeven dat het EU-acquis op het gebied van milieuwetgeving, met inbegrip van de Europese Green Deal en de klimaatdoelstellingen voor 2030, geen prioriteit zou hebben.

4.2. Milieudelicten

4.2.1. Het EESC schaart zich achter het verslag van het EP over de aansprakelijkheid van bedrijven voor milieuschade (2020/2027(INI)), waarin de Commissie wordt opgeroepen om na te gaan of milieudelicten kunnen worden opgenomen in de in artikel 83, lid 1, VWEU vastgelegde uitputtende opsomming van tien categorieën strafbare feiten ⁽⁶⁾.

4.2.2. Het is een goede zaak dat de lijst delicten in het voorstel voor een richtlijn milieucriminaliteit wordt uitgebreid. Het EESC is met name ingenomen met de toevoeging van inbreuken op Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

4.2.3. De lijst van delicten moet worden uitgebreid tot zo veel mogelijk soorten misdrijven, om te voorkomen dat de richtlijn milieucriminaliteit kort na de inwerkingtreding ervan opnieuw zou moeten herzien en dat bepaalde milieugerelateerde criminele activiteiten onbestraft zouden blijven. Het EESC dringt er bij de medewetgevers op aan om voorstellen te doen voor uitbreiding van de lijst van gedragingen die strafbaar worden gesteld wanneer zij wederrechtelijk zijn en opzettelijk of door ernstige nalatigheid worden begaan.

4.3. Definitie van “aanzienlijke schade”

4.3.1. Gebleken is dat de dubbelzinnige term “aanzienlijke schade” uit de oude richtlijn milieucriminaliteit doeltreffend onderzoek en effectieve vervolging in de weg staat. De voorgestelde elementen waarmee rekening zou moeten worden gehouden bij het bepalen of er sprake is van aanzienlijke schade, zijn in de ogen van het EESC evenwel onbevredigend. Het wijst erop dat wellicht verdere richtsnoeren nodig zijn en dat een op zichzelf staande definitie van “aanzienlijke schade” meer duidelijkheid zou scheppen. Daarmee zou een grote stap worden gezet op weg naar de broodnodige volledige harmonisatie van definities, parameters en interpretaties in het kader van de richtlijn milieucriminaliteit.

4.4. Strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen

4.4.1. Het EESC erkent dat de regelgeving inzake de aansprakelijkheid van ondernemingen en moedermaatschappijen sterk verschilt van lidstaat tot lidstaat, maar betreurt dat de oorspronkelijke formulering inzake de aansprakelijkheid van rechtspersonen niet wordt herzien met het oog op verdere harmonisatie.

4.4.2. Het EESC vestigt de aandacht op het verslag van het EP over de aansprakelijkheid van bedrijven voor milieuschade (2020/2027(INI)), waarin wordt gesteld dat ondernemingen, overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, de volledige kosten moeten dragen van milieuschade die zij rechtstreeks hebben veroorzaakt, zodat zij ertoe worden aangezet om milieukosten te internaliseren, en externalisering van deze kosten wordt vermeden.

4.4.3. Het EESC maakt zich zorgen over de uitdrukkelijke uitsluiting van aansprakelijkheid van overheidsinstanties en wijst erop dat niets de vervolging van plegers van milieudelicten in de weg mag staan; dat geldt met name wanneer vergunningen werden verkregen door corruptie bij overheidsinstanties.

4.5. Interactie met het publiek

4.5.1. Het EESC is ingenomen met de bepaling inzake de bescherming van klokkenluiders en personen die milieudelicten melden of medewerking verlenen aan het onderzoek. Het beklemtoont dat het publiek en maatschappelijke organisaties een belangrijke rol spelen bij het opsporen en melden van milieudelicten en dat overheidsinstanties milieuvrijwilligers beter moeten beschermen en de dialoog met deze groepen moeten aanzwengelen. De bescherming van personen die milieudelicten melden of medewerking verlenen aan het onderzoek moet zich uitstrekken tot natuurlijke en rechtspersonen.

⁽⁶⁾ Verslag van het Europees Parlement 2020/2027(INI).

4.5.2. Het EESC is ermeê ingenomen dat in het voorstel aandacht uitgaat naar de bescherming van personen die milieudelicten melden of medewerking verlenen aan het onderzoek. De afgelopen jaren echter zijn niet alleen klokkenluiders maar ook milieuactivisten en onderzoeksjournalisten die verslag uitbrachten over milieudelicten, zwaar onder druk gezet of het slachtoffer geworden van geweld. Het is dan ook aan de Europese Commissie om ervoor te zorgen dat de lidstaten klokkenluiders alsook de personen die hen helpen bij het openbaar maken van hun bevindingen, zoals activisten of journalisten, naar behoren beschermen.

4.5.3. De erkenning dat het betrokken publiek het recht heeft om deel te nemen aan bepaalde procedures is een goede zaak. Wel is het zaak dit recht toe te passen en uit te leggen in het licht van artikel 2, lid 5, van het Verdrag van Aarhus (⁽⁷⁾). Aangezien het milieu zichzelf niet kan verdedigen en niet zelf de gang naar de rechter kan maken, benadrukt het EESC het belang van een adequate toegang van de burger tot de rechter, zoals vastgelegd in artikel 9, lid 3, van het Verdrag van Aarhus.

4.5.4. Het EESC moedigt de Europese instellingen en de lidstaten aan om ook meer steun te verlenen aan milieuactivisten buiten de Europese Unie, zowel via diplomatieke weg als via de Economische Commissie voor Europa van de VN en maatschappelijke organisaties.

4.5.5. Ook zou het maatschappelijk middenveld moeten worden betrokken bij de tenuitvoerlegging van de nieuwe richtlijn milieucriminaliteit.

4.5.6. Er zij op gewezen dat de “handhavingsketen” in de context van de problematiek van milieucriminaliteit en de aanpak ervan maar de tweede helft is van de hele “toeleveringsketen” (m.a.w.: het plegen-opsporen-melden-vervolgen-betrafen van delicten). Uit studies die voorafgingen aan het informatief rapport van het EESC NAT/767 is gebleken dat er in de eerste helft van de keten in elke fase sprake was van enorme lacunes, wat met name te wijten is aan het feit dat de kennis en perceptie van milieudelicten in de samenleving nogal eens verschillen. De hele samenleving moet meer inzicht krijgen in deze problematiek en zich bewust worden van het belang ervan; het is immers het gebrek aan maatschappelijke verantwoordelijkheid dat de efficiëntie van de handhavingsketen ondermijnt. Het is cruciaal dat het maatschappelijk middenveld een stem in het kapittel krijgt, wat inhoudt dat opleiding en communicatie met het publiek noodzakelijk zijn.

4.6. Handhavingsketen

4.6.1. Het EESC is ingenomen met de bepalingen inzake preventie, middelen, opleiding, onderzoeksinstrumenten, grensoverschrijdende samenwerking en nationale strategieën. Het herhaalt zijn aanbeveling aan de lidstaten (zie informatief rapport NAT/767) om gespecialiseerde politiediensten in het leven te roepen en openbare aanklagers, rechters en rechtbanken aan te stellen die zich bezighouden met milieucriminaliteit. Zoals uit de evaluatie van de huidige richtlijn milieucriminaliteit, overleg met belanghebbenden en academische studies is gebleken, vormen de geringe deskundigheid en schaarse beschikbare middelen voor de bestrijding van (georganiseerde) milieucriminaliteit in de lidstaten een enorme belemmering voor de opsporing, vervolging en handhaving. Het EESC is van mening dat de richtlijn milieucriminaliteit alleen vruchten zal afwerpen als zij gepaard gaat met toereikende middelen en opleiding op het niveau van de lidstaten. De voorgestelde nationale strategieën zijn alvast een stap in de goede richting.

4.6.2. Het opnemen van milieu-informatie, met inbegrip van door rechtspersonen gepleegde misdrijven, in het niet-financiële deel van het jaarverslag van bedrijven, zou een belangrijk onderdeel van maatschappelijk verantwoord ondernemen kunnen zijn.

4.7. Opleiding en onderwijs

4.7.1. Er is zowel behoefte aan opleiding van nationale ambtenaren als aan bewustmaking van het publiek. Het EESC is ingenomen met de mededeling van de Commissie over het opvoeren van de strijd tegen milieucriminaliteit en roept de Commissie op om de lidstaten verder te ondersteunen door professionele netwerken in het leven te roepen, nieuwe opsporings- en handhavinginstrumenten te ontwikkelen en de opleidingsprogramma's voor rechters en openbare aanklagers te herzien. Het wijst er evenwel op dat de onderwijs- en opleidingsprogramma's niet uitsluitend gericht mogen zijn op de deelname van nationale ambtenaren aan de handhavingsketen, maar moeten worden uitgebreid tot een breder publiek.

4.8. Rapportage van gegevens en misdaadstatistieken

4.8.1. Het EESC is ingenomen met de voorgestelde verplichtingen inzake gegevensverzameling en verslaglegging, maar vestigt de aandacht op het Eurojust-rapport waarin wordt aangetoond dat het ontbreken van een universeel aanvaarde definitie van het begrip milieudelict problemen oplevert voor het verzamelen van relevante gegevens en misdaadstatistieken (⁽⁸⁾).

(⁷) Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE).

(⁸) Report on Eurojust's Casework on Environmental Crime — januari 2021.

4.8.2. Het is positief dat de Commissie heeft toegezegd om de twee jaar verslag te zullen uitbrengen over de gegevens die de lidstaten hebben ingezonden. Wel wil het EESC hierbij aanstippen dat de jaarlijkse nationale misdaadstatistiek deze tweejaarlijkse evaluatie van de tenuitvoerlegging van het milieubeleid moeten onderbouwen en versterken.

5. Omzetting en financiële uitvoering

5.1. Milieudelicten schaden in de eerste plaats het milieu en de gezondheid, maar verstoren ook de mededinging en de circulariteit en vormen een aanslag op de openbare middelen omdat herstel- en saneringskosten worden geëxternaliseerd; bovendien wordt het beginsel dat de vervuiler betaalt, omzeild, zodat de belastingbetaler opdraait voor de kosten. Als de handhaving tekortschiet en het toebrengen van schade aan het milieu niet adequaat wordt bestraft, ook via het strafrecht, zullen milieudelicten de hele Europese Green Deal op losse schroeven zetten. Het EESC is dan ook van mening dat de kosten van de omzetting en uitvoering van de richtlijn milieucriminaliteit zullen worden gecompenseerd door de positieve impact op de openbare middelen van de EU en de lidstaten.

6. Regionaliteit en subsidiariteit

6.1. Het EESC stelt vast dat milieudelicten vrijwel altijd plaatsvinden op lokaal, gemeentelijk of subregionaal niveau, ook al kunnen de gevolgen ervan wijdverspreid zijn: zo zijn bronnen van verontreiniging niet alleen specifiek, geconcentreerd of versnipperd, maar ook cumulatief.

6.2. De maatregelen op het gebied van opsporing en rapportage moeten worden versterkt en er moet een plaatsgebonden aanpak worden gevolgd. De technische uitrusting, personele middelen en vaardigheden, functionele verantwoordelijkheid en budgettaire en financiële middelen moeten worden toegesneden op deze regionale uitdaging.

Brussel, 23 maart 2022.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Christa SCHWENG